

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság
12.B.279/2012/3.

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság Budapesten, 2012. március hó 23. napján meghozta a következő

V É G Z É S T:

a rágalmazás vétsége miatt dr. vádlott neve feljelentett ellen indult magánvádas büntetőügyben a bíróság az eljárást

m e g s z ü n t e t i.

A végzés ellen a kézhezvételtől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s:

magánvádló feljelentő 2012. február hó 22. napján tett feljelentést dr. vádlott neve feljelentett ellen, két rendbeli nagy nyilvánosság előtt, jelentős érdeksérelmet okozó rágalmazás vétsége miatt.

magánvádló feljelentésében előadta, hogy ellene jelen bíróságon **ügyszám** számon zaklatás vétsége miatt eljárás folyt, mely jelenleg fellebbezési szakaszban van. Hivatkozott arra, hogy ezen eljárásban a feljelentett írásban tett tanúvallomást, és a tanúvallomás 2012. február 10. napján lezajlott tárgyaláson került felolvasásra, melyben az alábbi sérelmes kijelentéseket tette a feljelentett a feljelentőre vonatkozóan:

„Végletekig antiszociális, kötekedő, összeférhetetlen.”

„Intoleráns, agresszív, kötekedő.”

„Más sértettek, illetve tanúk is lennének, de nem merték vállalni a tanúskodást, mert félnek tőle.”

Kifejtette, hogy a tárgyaláson tudta meg, hogy az eljárás alapjául szolgáló feljelentést a feljelentett készítette. A feljelentő a feljelentésben önmagára nézve a következő kifejezéseket, állításokat találta sérelmesnek:

„Közösségellenes, maximálisan antiszociális, végletekig intoleráns, minden empátikus képességet nélkülöz.”

„Elpusztult állati tetemeket dobál át.”

„Magatartása jogellenes.”

A feljelentő hivatkozott arra, hogy mivel a tanúvallomás a tárgyaláson került felolvasásra, ezért a nagy nyilvánosság előtt történt az elkövetés, illetve, hogy jelentős érdeksérelmet szenvedett el, hiszen ezen sérelmezett kifejezések olyan lelkiállapotot okoztak számára, mely miatt bizonyítási indítványokat már képtelen volt előterjeszteni.

Mindezek alapján kérte a feljelentő, hogy a bíróság magánvádas büntetőeljárást folytasson le az ügyben a feljelentett Dr. vádlott nevel szemben.

A bíróság a feljelentés és az ahhoz csatolt 2012. január 20. napján kelt írásbeli, feljelentett által tett tanúvallomás, a 2010. augusztus 2. napján kelt feljelentés, valamint a bíróság által beszerzett Budapesti II. és III. kerületi Ügyészség vádirat száma számú vádirata, a jegyzőkönyv száma számú jegyzőkönyv, valamint az ítélet száma számú ítélet alapján az alábbiakat állapította meg.

A feljelentő joghatályos magánindítványt terjesztett elő 2012. február 22. napján. Az általa hivatkozott sérelmes kijelentések a feljelentett tanúvallomásában, és a feljelentésében valóban megtalálhatóak.

A bíróság ugyanakkor azt is megállapította, hogy a feljelentésben foglaltak alapján nem állapítható sem rágalmozás, sem becsületsértés vétségének elkövetése a konkrét sérelmezett állítások, illetve a tanúvallomás, valamint a feljelentés egészét figyelembe véve sem.

A feljelentő maga is hivatkozik arra, hogy ellene közzéadás ügyben emeltek vádat, mely ügyben már elsőfokú -, nem jogerős - ítélet is született.

A beszerzett vádirat, és elsőfokú ítélet alapján a feljelentő a szomszédait, köztük Dr. vádlott nevet, folyamatosan és kitartóan zavarta zenehallgatásával, valamint azzal, hogy különféle tárgyakat dobált át a telkükre, mely miatt az elsőfokú bíróság 2012. február 10. napján kelt ítéletében három rendbeli zaklatás vétsége miatt magánvádlót – jelen ügy feljelentőjét – három év próbára bocsátotta, és elrendelte pártfogó felügyeletét, valamint magatartási szabályként előírta, hogy tartsa távol magát szomszédjaitól, őket zavaró módon ne hallgasson zenét, továbbá semmit ne dobjon át a szomszédos ingatlanokra.

A Btk. 179. § (1) bekezdése alapján a rágalmozás vétségét az követi el, aki valakiről más előtt, a becsület csorbítására alkalmas tényt állít vagy híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ.

A Btk. 180. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerint a becsületsértés vétségét pedig az követi el, aki a 179. § esetén kívül mással szemben a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben, vagy nagy nyilvánosság előtt a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el.

A bíróság a feljelentés és az annak mellékletét képező beadványok teljes szövegének vizsgálata alapján megállapította, hogy a feljelentett nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, ugyanis a feljelentett II. és III. kerületi Szabálysértési Hatóságnak címezett, 2010. augusztus 2. napján kelt feljelentése, illetve az írásbeli tanúvallomása nem tartalmaz olyan tényállításokat, illetve kifejezéseket, amelyek - objektív mércével mérve – büntetőjogi szempontból alkalmasak lennének a feljelentő becsületének csorbítására. A sérelmezett tényállítások, kifejezések nem minősülnek olyannak, amelyek elérnék a becsület csorbítására való alkalmasság bűncselekményi megállapíthatóságának szintjét.

A bíróság rögzíti, hogy a tényállítás becsület csorbítására alkalmas voltát nem a sértett szubjektív értékítélete, érzelmi beállítottsága alapján kell megítélni, hanem annak van jelentősége, hogy a tényállítás a társadalomban kialakult általános felfogás szerint alkalmas-e a becsület csorbítására. Az, hogy valaki egy másik embert az általa ítélt benyomások alapján nem kifejezetten sértőn, hanem mindennap használatos kifejezések használatával jellemez, illetve, hogy jogosnak, vagy jogtalanak minősíti a másik személy magatartását, nem lehet objektíven becsületsértő.

Jelen esetben azonban a nem objektív becsületsértő kijelentések, tényállítások használatára, a feljelentett jogainak és kötelezettségeinek gyakorlása körében került sor – például: tanúvallomástételi kötelezettségnek való elégtétel -, mely még akkor sem alapozná meg a feljelentett büntetőjogi felelősségét, ha azok valóban objektív alkalmasak lennének becsületsértés megvalósítására.

A bíróság kifejti, hogy a hatóság előtt folyamatban lévő ügyben, akár szóban, akár írásban az ügyre, vagy az ügyfélre vonatkozó nyilatkozatok megtétele kifejezetten jogszerű magatartás, minthogy elősegíti, hogy a hatóságok az anyagi igazságnak megfelelő határozatot hozhassanak. Az ennek során az eljárásban érintett személynek az ügyre vonatkozó nyilatkozata még akkor sem szolgálhat alapul a rágalmazás vétségének megállapítására, ha esetleg az alkalmas a becsület csorbítására. Természetesen az ilyen nyilatkozatok során tett sértegető, gyalázkodó kijelentések azonban mindenképpen túllépik azt a keretet, amely jogszerűnek minősíthető (BJD 3556., 4167., 1195.).

Ugyanakkor a bíróság elképzelhetőnek tartja, hogy a feljelentőnek a nem tetszését válthatja ki a feljelentett kijelentései, azonban az még önmagában nem elegendő bűncselekmény megállapításához.

Fentiek miatt a bíróság nem találta megállapíthatónak sem rágalmazás sem becsületsértés vétségének megvalósítását.

A bíróság csak utal arra, hogy a feljelentő által hivatkozott minősítő körülmények így például nagy nyilvánosság előtti elkövetés jelen esetben akkor sem valósulhatna meg, ha a rágalmazás megállapítása megtörténhetne, hiszen a nagy nyilvánosság megállapításához az elkövetés időpontjában jelen lévő személyek számát, illetve annak a reális lehetőségét kell vizsgálni, hogy hány személy szerezhette tudomást az adott kijelentésekről, és jelen esetben ezen szám messze nem éri el a nagy nyilvánosság megállapításához szükséges mértéket.

A bíróság továbbá utal arra, hogy a jelentős érdeksérelem azon indok miatt, melyet a feljelentő hivatkozott ugyancsak nem lenne megállapítható.

Mindezek alapján a bíróság az eljárást a Be. 6. § (3) a) pontja és a Be. 501. § (2) bekezdése alapján - a Be. 267. § (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel – egy rendbeli folytatólagosan elkövetett rágalmazás vétsége miatt a feljelentettel szemben megszüntette.

A bíróság tájékoztatja a feljelentőt, hogy jelen határozat jogerőre emelkedését követően – jelen eljárási szakaszban történt megszüntetés miatti illetékmentesség folytán, az Itv. 57. § (2) b) pontja alapján - az iratoknál illetékbélyegben lerótt 10.000 forintot, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékes szervétől igényelheti vissza.

Budapest, 2012. március 23.

. Gál Péterné s. k.
bíró

A kiadmány hitelűl: